

του ἔχω, εἶπε, νομίζω ὅμως ὅτι εἶναι ἀνάρμοστον ὅλως καὶ ἄτοπον νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ μνηστῆρος της νεᾶνις οὕτως ἐνδεδυμένη. Ταῦτα λέγων, εἶχεν ἐρριμένα τὰ βλέμματά του ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων τῆς Ἑρμελίνδης, τοῦτο δὲ νέαν χορδὴν ἠγγίσειεν ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς νεάνιδος.

Ἡ Ἑρμελίνδη οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἡρώτη σεν ἑαυτὴν, ἐὰν ἦτο ὥραία, ἢ μὴ. Ἐν τῷ εἰρηνικῷ μοναστηρίῳ ἐν ᾧ διέμενε, οὐδεὶς ὠμίλησεν αὐτῇ περὶ τῶν θελγῆτρων τῆς γυναικός· ἀλλ' οὐδὲ καὶ καλλωπισμὸς ὑπῆρχε κατ' αὐτὴν, ἀρῶν μάλιστα μίαν καὶ μόνην ἀπλὴν ἐσθῆτα ἐφόρει. Ἐνίοτε συνέπλεκε φιλαρέσκως πῶς τοὺς μακροὺς καὶ ὠρχίους βοστρύχους της ὑπὸ πυκνὸν τινα πέπλον, ἐνῶ τὸ ὠρχίον της σῶμα ἦτο κεκαλυμμένον δι' εὐτελοῦς ὑράτμυτος τὸ ὅποιον περιέσφιγγε περὶ τὴν ὀσφύν πλατεῖα ἐκ δέρματος ζώνη. Ἀλλὰ κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν, ἡ καρδία τῆς νεάνιδος ἔπαλλε σφοδρῶς· ἀγωνιώσα δὲ ἔδραμεν εἰς τὸν κοιτῶνα της, ἐνθα γραῖά τις μοναχὴ ἐξήπλωσε πρὸ αὐτῆς πλούσια κοσμήματα, τὰ ὅποια μόναι αἱ τῆς ὑψηλῆς τάξεως γυναῖκες ἔφερον τότε. Ἡ πολυτέλεια αὕτη ἐξέπληξε τὴν Ἑρμελίνδην, ἣν ἐξηκολούθει ἐν τούτοις καλλωπίζουσα ἡ γραῖα θεράπεινα. Τοῦ καλλωπισμοῦ ὅμως λαθόντος πέρας, ἡ ἀφελὴς κόρη ἤρξατο κλαίουσα· διότι πρῶτον ἦδη διαλογισαμένη περὶ κάλλους, ἐνόμισεν ὅτι οὐδόλως ἦν ὥραία· ἡ ἰδέα δ' αὕτη τῇ κατεσπάραξε τὴν καρδίαν. Ἀλλὰ δὲν ἐγνώριζεν ἡ δυστυχὴς ὅτι τὸ ἀνάστημα αὐτῆς, καίπερ σμικρὸν, εἶχεν ὅμως οὐρανίαν τινὰ χάριν, καὶ ὅτι τὸ ζωηρὸν τοῦ μεσημβρινοῦ προσώπου της ἦθος καὶ ἡ ἀφέλεια τῶν κινήσεων τοῦ σώματός της προσέθετον αὐτῇ χάριν ἀπαράβλητον.

(Ἀκολουθεῖ).

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΘΕΩΡΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ὶπὸ

Π. Δ. ΠΑΙΟΠΟΥΛΟΥ

καθηγητοῦ τοῦ ἐν Παιδείᾳ Γυμνασίου.

(Συνέχ. καὶ τέλος· ἴδε Φωλλίδ. Θ'.)

16. Ἀφ' οὗ δὲ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 17. αἰῶνος ὁ Trithème ἐφείλκυσε πρῶτος τὴν προσοχὴν τῶν σοφῶν ἐπὶ τῆς ἀρχαίας σημειογραφίας, ὀλίγα ἔτη μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ (1518) ἔλαβε τὴν γέννησίν της ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ νεωτέρα στενογραφία, ἐνθα τὸ 1588 ἐδημοσιεύθη συγγραφή τις αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Dr. Brigt, ἐξαλειφθεῖσα ἴσως. Ἡ δὲ ἀρχαιοτέρα καὶ γνωστὴ ἡμῖν μέθοδος εἶναι ἡ Villis's abbreviation, or wright by character, 1618. Ὁ Villis συνέστησεν ἀληθῶς σχολὴν καὶ θεωρεῖται πατὴρ τῆς ἀγγλικῆς στενογραφίας. Μετὰ τοῦτον κυριωτέρα ἐν Ἀγγλίᾳ μέθοδος ἀναφέρεται ἡ Shelton's art of short hand writing 1655. Καὶ ἐν τῇ Γαλλίᾳ ἀνεφάνησαν στενογραφικά τινα συστήματα ὑπὸ Γάλλων ἀδόκιμα ὅμως. Τὸ ἀξιολογώτερον εἶναι ἡ ταχυγραφία τοῦ Ὶαμσαί: (Tachéographie, ou l'art d'écrire aussi vite qu'on parle, de Charles Aloysius Ramsay) ἄγγλου, τοῦ ὁποίου ἡ μέθοδος βασιζέται ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν, ὧν καὶ ἡ τοῦ Shelton, καίτοι τοῦτο αὐτὸς οὐδαμοῦ τοῦ συστήματός του ἀναφέρει. Ὅτι τὸ σύστημά του εὐδοκίμησεν ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ὀκτὼ ἐκδόσεων αὐτοῦ αἱ ἐγένοντο ἐν διαστήματι δεκατεσσάρων ἐτῶν. Σύγχρονός τις δε, ὁ G. Schott λέγει περὶ αὐτοῦ: Longe melior est quam ars notaria Romanorum.

17. Τὸ σύστημα δὲ τοῦ Shelton, ἐξ οὗ ἐγένετο τὸ τοῦ Ραμσαί, περιέχον ἀλφάβητον ἐκ συμφωνῶν μόνον, πολὺ ἀπλουστερὸν τῆς συνήθους γραφῆς, δὲν παρεδέχετο φωνήεντα εἰμὴ καθ' ὑπόθεσιν. Ἐδημιούργησεν δηλ. ὁ συγγραφεὺς σχετικῶς πρὸς τὸ σῶμα τῆς γραφῆς, πέντε θέσεις, εἰς ἐκάστην τῶν ὁποίων προσδιώριτε τὴν δύναμιν ἐνὸς φωνήεντος, εἰς τρόπον ὥστε ἡ θέσις, καθ' ἣν ἐτίθετο ἕκαστον σύμφωνον μετὰ ἕτερον, ἐνέφκινε τὸ φωνήεν ὃ ἔπρεπε νὰ εὐρίσκηται μεταξὺ αὐτῶν. Δύο σύμφωνα μὴ ἔχοντα μεταξὺ τῶν φωνῶν ἔχαράσσοντο διαμῖξας τὸ ἐν εὐθὺς μετὰ τὸ ἄλλο.

Ἀλλ' ἐνῶ τὰ ἀρχικά φωνήεντα εἰς τὴν μέθοδον τοῦ Shelton εἶχον σημεῖα ἰδιαίτερα, ὁ Ramsay τὰ συνεπλήρου διὰ τελείας τινὸς τιθεμένης εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν τοῦ παραλειφθέντος φωνήεντος. Ὁ νεωτερισμὸς οὗτος εἶχεν ἴσως τὸ πλεονέκτημά του, ἀλλὰ δὲν ἐννοοῦμεν διατί ὁ Ράμσαι ἄφησε τὴν χρῆσιν τῶν καταλήξεων, ἃς τόσον ἐπιτυχῶς ἐδανείσθη ὁ Shelton ἐκ τοῦ τιρωνικοῦ συστήματος, ἐν ᾧ ἀφ' ἐτέρου συνέγραψε τὰς προθέσεις του καίτοι ὥφειλε ν' ἀναγνωρίσῃ ὅτι αὗται εἰσὶν ὀλιγώτερον συχναὶ εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν. Τὸ σύστημα τοῦτο, περιέχον βάρσεις ἐφ' ὧν στηρίζονται αἱ πλείους τῶν νεωτέρων μεθόδων, περιέχει καὶ ἐλαττώματα περὶ ὧν ἀκολουθῶς ὁμιλήσωμεν.

18. Ἐν τούτοις πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκαλλιεργήθη τὸ πρῶτον ἡ νεωτέρα στενογραφία· διακόσια δ' ἔτη πρὸ τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως πλείονες τῶν ὀγδοήκοντα μεθόδων ἐφάνησαν οὐχὶ μὲν ἐπὶ νέων βάρσεων, διαφέρουσαι δ' ἐν γένει κατὰ τὴν μεγαλειτέραν ἢ μικροτέραν τελειότητά των. Μεταξὺ τῶν πολλῶν στενογράφων τῆς ἐποχῆς ὁ Weston, παραλείψας τὰ μὴ προφερόμενα γράμματα, ὡς δὲν ἐπραττον σχεδὸν οἱ πρὸ αὐτοῦ, καὶ μὴ ἔχων ἀρχὴν νὰ ὑψῶι τὸ κονδύλιον, παρεδέχθη τὰς σχετικὰς θέσεις τῶν πέντε φωνηέντων, καὶ κατώρθωσε σχεδὸν, ἀλλὰ μετὰ πολλὰς δυσκολίας, νὰ εὕρῃ διὰ τὰ σύμφωνα αὐτοῦ σημεῖα εὐκόλως ἐνούμενα καὶ εὐρισκόμενα εἰς τὰς οἰκείας τῶν θέσεις. Ἐκ τῶν 72 σημείων τοῦ συστήματός του, τὰ μὲν 26 παρίστανον τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου, τὰ δὲ 46 τὰς ἀρθρα, τὰς ἀντωνυμίας καὶ τὰς συνεχεστέρας καταλήξεις. Ἡ στενογραφία τοῦ Weston ἦν ἀξία τῆς προτιμῆτεως ἣτις τῇ ἐδόθη. Ἐν τούτοις καὶ περὶ αὐτῆς δύναται τις εἰπεῖν ὅτι ἡ γραφὴ τῶν σημείων εἰς ὀρισμένον μέγεθος παρέχει δυσκολίαν εἰς τὴν ταχύτητα δυστοικονόμητον.

19. Τὴν ἔλευσιν ταύτην ἐστοχάσθη νὰ διορθώσῃ ὁ Σαμουήλ Taylor. Οὗτος ἐδημιούργησε σύστημα στενογραφίας ἄνευ φωνηέντων ἐφαρμοσθὲν καὶ εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν. Τὸ σύστημα τῆς παραλείψεως τῶν φωνηέντων ἴσως δὲν ἐπιφέρει μεγάλα προσκόμματα εἰς τὰς βορείων ἐθνῶν γλῶσσας, ὧν τὰ φωνήεντα εἶναι πολλάκις ὀλιγώτερα τῶν συμφώνων· διὰ τοῦτο ἐκ τῆς σχολῆς τοῦ Taylor ἐξῆλθον πολλοὶ καὶ καλοὶ στενογράφοι, καὶ ἡ μέθοδός του ἐπὶ τριᾶκοντα ἔτη περῆγαγε τοὺς ἰκανοτέρους καὶ πλε-

οτέρους στενογράφους εἰς τε τὴν Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν. Ἐν τῇ Γαλλίᾳ εἰσαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ T. P. Bertin, τῷ 1792, ἐγένετο δεκτὴ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν μετ' ἐνδιαφέροντος· τὴν σήμερον ὁμοῦς, ὅτε ἡ στενογραφία ἔχει μεγάλην τελειοποίησιν, ἡ μέθοδος τοῦ Taylor, ὡς λέγει ὁ στενογράφος τῆς Γαλλίας Senoq, «ἐπιφέρει βραδύτητα διὰ τὴν ἀνώμαλον διεύθυνσιν τῆς γραφῆς τῶν στοιχείων· δι' αὐτῆς τὰ κύρια ὀνόματα καὶ ὅροι τεχνικοὶ γράφονται μετὰ πολλῆς δυσκολίας καὶ ἀναγινώσκονται μετὰ μείζονος» πρέπει δὲ εἰς ἕκαστον βῆμα νὰ μαντεύῃ τις νέα αἰνίγματα ἀπαντῶμενα, ἅτινα καταστρέφουσιν ὅλον τὸ προτέρημα τῆς στενογραφίας.

20. Ὀλίγα ἔτη πρὸ τῆς εἰσγωγῆς τῆς στενογραφίας τοῦ Taylor εἰς τὴν Γαλλίαν ἐράνη ἐν αὐτῇ ἡ Ταχυγραφία τοῦ Coulon de Thévenot. Ἡ μέθοδός του, λίαν ἀνωτέρα τῶν συγχρόνων αὐτοῦ συμπατριωτῶν, ἀντισταθμίζει κατὰ τινα ἔποψιν τὰ ἀξιοσπουδασιώτερα ἐν Ἀγγλίᾳ συστήματα. Πλὴν τὰ σημεῖα τῶν στοιχείων τῆς, γραφόμενα καὶ ἐν αὐτῇ κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν ἀκανονίστως, τὰ δὲ τῶν φωνηέντων μὴ δυνάμενα νὰ ἐνωθῶσιν μετὰ τῶν συμφώνων εἰς πολλὰς περιστάσεις καὶ ἐπομένως παρέχοντα συλλαβὰς χωριστάς, παρυσιαῖζουσι δυσκολίας ὀχληράς κατὰ τὴν γραφὴν τῶν, αἵτινες προξενοῦσιν βραδύτητα φευκτέαν. Διὸ καὶ τὸ σύστημα τοῦτο κίτοι ἀκμάταν περιέπεσεν εἰς λήθην.

21. Πολλοὶ τῶν νεωτέρων ἐν τούτοις, ἐνθουσιαζόμενοι ἐκ τῶν ὠφελειῶν τῆς στενογραφίας ἢ κινούμενοι ἀπὸ περιέργειαν τοῦ ν' ἀκολουθῶσι τὸν λόγον, θέλοντες δὲ νὰ διορθώσωσι τὰς ἐλλείψεις τῶν προτέρων αὐτῶν, ἐδημιούργησαν συστήματα νεώτερα. Ἐκ τούτου πλήθος ἐδημοσιεύθη κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους στενογραφικῶν μεθόδων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἰδιοτρόπων καὶ ἀκαταλλήλων πρὸς τὸν σκοπὸν των. Μεταξὺ τῶν στενογραφικῶν συστημάτων ἀξία μνείας εἶναι τὰ τῶν K. K. Fayet, Dujardin καὶ Bully, οἵτινες πειθόμενοι ὅτι ἡ ἀκανόστος διεύθυνσις τῶν σημείων, γραφόμενων οὐχὶ κατὰ τὴν κλίσιν τῆς συνήθους γραφῆς, παράγει οὐ μόνον σύγχυσιν καὶ βραδύτητα, ἀλλὰ καὶ κόπωσιν καὶ διαστροφὴν εἰς τὴν χεῖρα, ἐνεκεν τῶν ὑποίων ὁ στενογράφος ταχέως ἀποκάμνει, ἔδωκαν εἰς τὰ σημεῖα τῶν ἀληθῶς κλίσιν τινὰ, ὁμοίαν τῇς ἀγγλικῆς γραφῆς. Πλὴν, ὡς ἐκ πείρας καὶ ἐνταῦθα ἐράνη, δὲν ἀρκεῖ μόνον

τὰ στοιχεῖα νὰ ἔχωσι τὴν ἀναγκαίαν κλίσιν οὐδὲ νὰ ὤσιν ἐπιτήδεια εἰς ἔνωσιν, ἀπαιτεῖται προσέτι καὶ νὰ δύνανται ταῦτα νὰ προκύπτωσιν εἰς τὴν γραφὴν τάχιστα τὸ ἐκ τοῦ ἄλλου χαρασσόμενα ἄνευ παρεμπιπτόσεως ἐμποδίου τινὸς εἰς τὴν κίνησιν τῆς χειρὸς. Τοῦτο δὲν γίνεται εἰς τὰς ὑπὸ τῶν μνησθέντων στενογράφων μεθόδους, αἵτινες διὰ τοῦτο στεροῦνται τῆς δυνατῆς ταχύτητος.

22. Τὰ ἐλαττωματικὰ τοῦ συστήματος τοῦ κ. Fayet σημεῖα εἰσὶ τὰ *ππππππ* διότι, καίτοι πολλὰ τούτων εἰσὶν ἀπλά, ἐν τῇ ἐνώσει των ἐπειδὴ ἀφίστανται τῶν προηγουμένων, ὡς τὸ α' καὶ β', συνεπιφέρουσιν ταραχὴν εἰς τὴν γραφὴν μεγίστην, τοῦ γράφοντος ἀναγκάζομένου ν' ἀφήσῃ τὴν κεκλιμένην γραφὴν. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὴν γραφὴν τοῦ 3^{ου} καὶ 4^{ου}, μεταβαίνοντος τοῦ κονδυλίου ἀπὸ τοῦ προηγουμένου στοιχείου εἰς τὸ πρὸ τοῦ κρίκου αὐτοῦ γραμμίδιον· τὸ αὐτὸ λεκτέον καὶ διὰ τὸ 5^{ον}, ἀντιστρόφως ὅμως. Τὰ δὲ 6^{ον} καὶ 7^{ον}, καίτοι φαίνονται καλὰ, δὲν εἶναι ὅμως, ὀρισθέντα διὰ σημεῖα φωνηέντων συχνότερον ἀπαντωμένων. Ἐννοούμενα δ' ἄλλως τε μετὰ συμφώνων ἀναγκάζουσι τὴν χεῖρα νὰ ὑπισθοδρομῇ, ὅπερ εἶναι ἐμπόδιον εἰς τὴν φυσικὴν κίνησιν τῆς καὶ ἐπιφέρει βραδύτητα.

23. Ἡ μέθοδος τοῦ κ. Dujardin δὲν παρουσιάζει βελτιώσιν τινα τῆς προηγουμένης. Ὁ Dujardin ἔλαβε πλεῖστα σημεῖα τῆς μεθόδου τοῦ προηγουμένου, ἐρ' ἂν δύναται τις νὰ παρατηρήτῃ τὴν αὐτὴν ἐλαττωματικότητα καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν σημείων τὰ ὅποια οὗτος παρεδέχθη νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἀλβιάτητόν του : αἰτινά εἰσι *ππππππππππππ*

Τέλος δὲ εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Bully (1840) δημιουργηθὲν σύγγραμμα βλέπει τις πολλὰ συστήματα στενογραφίας, ὧν τὸ καλλίτερον δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπόν, ἥτοι ν' ἀκολουθῇ τὸν λόγον. Τὸ βιβλίον του δημιουργηθὲν ἐκ τῶν μεθόδων τῶν δύο προηγουμένων καὶ ἄλλων περιέχει πρᾶκτηρήσεις μᾶλλον ἢ σύστημα.

24. Μεταξὺ τῶν στενογραφικῶν μεθόδων ὑπάρχουσιν τινες, δημιουργηθεῖσαι κατὰ μουσικὸν ὑπόδειγμα, ἥτοι γραφόμεναι ἐπὶ γραμμῶν ὁμοίων τῆς μουσικῆς καὶ μὴ ἔχουσαι φωνήεντα. Ταῦτα δὲ ὑπνοοῦνται εὐρισκόμενα ἐπὶ τῶν γραμμῶν αὐτῶν καὶ εἰς τὰ διαστήματα αὐτῶν, ἐνθα γρά-

φόμενα τὰ σύμφωνα συνυπονοῦσι ταῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ φωνήεν μεθ' οὗ σχηματίζεται συλλαβὴ προφερομένη. Τοιαῦτα συστήματα εἶναι τοῦ Blanc τοῦ Erdmann, κλ. Ἰσως πιστεύσῃ τις ὅτι μέθοδος βάσιν ἔχουσιν ἰδέαν τόσον εὐφυᾶ πρέπει νὰ εἶναι ταχύτερα τῶν προηγουμένων πλὴν ἀπειναντίως· διότι ἐκ τῶν πηδημάτων, αἵτινα ἡ χεὶρ ἀναγκάζεται νὰ κάμῃ εἰς ἐκάστην στιγμὴν ἀνωθεν πρὸς τὰ κάτω καὶ κάτωθεν πρὸς τὰ ἄνω, ἡ μεγίστη προσοχὴ πρὸ πάντων, ἣν πρέπει τις νὰ ἔχῃ, ὅπως ἀρχίσῃ νὰ γράψῃ σύμφωναν τι ἀκριβῶς εἰς τὴν θέσιν του, ἣν ὁ γράφων διὰ τὴν ταχύτητα δὲν τὴν εὕρισκε εὐκόλως, ἐπιφέρει βραδύτητα κατὰ τοσοῦτον μείζονα καθ' ὅσον τὰ σύμφωνα δὲν ἐννοῦνται μεταξὺ των, ἢ, ἐὰν ἐνῶνται, ἐνοῦνται διὰ γραμμίδιων περιπτῶν. Ἄλλως τε ἡ γραφὴ τοιαύτης μεθόδου, ἀπαιτοῦσα χάρτιν χαρακωμένον, κατέχει πολὺν χώρον καὶ εἶναι δυσανάγνωστος διότι δὲν δύναται νὰ περιέχῃ πᾶσαν τὴν παικιλίαν τῶν φωνηέντων.

25. Πρὶν ἢ μεταδῶμεν εἰς τὸ ἀξιολογώτερον τῶν συστημάτων, τὸ σχόν πρακτικώτερον τέλος πάντων κύρος ἐν ἄλλῃ γλώσσῃ καὶ ἄξιον νὰ ληφθῇ ὡς ὑπογραμμὸς τῆς ἡμετέρας στενογραφίας, καλὸν θὰ ἦτο νὰ ρίψωμεν βλέμμα καὶ εἰς τὰς στενογραφίας τῶν ἄλλων χωρῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης παρὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν. Ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ δὲν εὕρισκομεν εἰμὴ μιμήσεις τῶν Γαλλικῶν καὶ Ἀγγλικῶν στενογραφιῶν, καὶ φαίνεται ἐκ τούτου ὅτι ἐν ταύταις ταῖς χώραις ἐκαλλιεργήθη γνῶσις ἡ τέχνη καὶ ἔλαβε πᾶσαν ἐφαρμογὴν. Τὰ δημόσια δικαστήρια αἱ κοινοβουλευτικαὶ συζητήσεις, αἱ δημόσιαι ἀγορεύσεις ἐπρὸς οὐσίαν καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς τελειοποιήσεώς της. Ἐν τούτοις εἶναι περίεργον ὅτι εἰς Μαδρίτην τὴν χώραν ἐν ἣ ἔλειπεν ἕως χθὲς ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου, ἐγεννήθη ἀξιόλογος στενογραφία, ἡ τοῦ κ. Magli, ἥτις παρουσιάσθησα τῷ 1802 εἰς ἐταιρίαν τινὰ τῆς Μαδρίτης, ἔλαβε παρ' αὐτῆς τοὺς δικαίους ἐπαίνους, οἵτινες ἐπέφερον καὶ τὴν πρὸς τὴν τέχνην τοιαύτην ἀρρώγη· τῆς κυβερνήσεως τῆς Μαδρίτης. Τὴν στενογραφίαν ταύτην ἐφήρμοσεν εἰς τὴν γαλλικὴν ὁ κ. Fréreau ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Stenographie exacte, ποιήσας βελτιώσεις.

26. Ἡ δὲ κατάστασις τῆς τέχνης ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν της, ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ δὲν παρουσιάζει ἐκτακτόν τι καὶ ἐνθαῤῥητικόν. Ἐν Ἰταλίᾳ ἡ ἐπικρατεστέρα μέθοδος, ἣν γινώσκα-

μεν ὑπῆρχε μετάφρασις τῆς τοῦ Taylor. Ἐν Γερμανίᾳ ἡ τοῦ Gabelsperger τῷ 1834 δημοσιευθεῖσα λέγεται ἀξία, κατορθωθείσα νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς πᾶσας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας καὶ δὴ καὶ εἰς τὴν ἐλληνικὴν, ἀλλὰ τὴν ἀρχαίαν. Ταύτης τῆς μεθόδου τὴν παράδοσιν εὐτυχῆσαμεν νὰ ἔχωμεν πρό τινων ἐνιαυτῶν, χάρις τῇ ὑπόδειξιν τοῦ πρώην ἡγεμόνος· ἀλλ' ἄρα γε ἡ μέθοδος αὕτη εἶναι ἡ καταλληλοτάτη καὶ ἀρμόζουσα μᾶλλον διὰ τὴν νέαν ἐλληνικὴν γλῶσσαν, ἀγνοοῦμεν. Ἄν ὅμως εἶναι ὄντως πλημμελής ἡ κατὰ πάντα διεύθυνσιν γραφῇ τῶν στοιχείων, ὡς δοξάζουν οἱ νεώτατοι καὶ ἐπισημότετοι τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας στενογράφοι, ἂν ὄντως προέρχεται ἀνακρίβεια ἐκ τῆς μικροτάτης μετατροπῆς τῆς γραφῆς αὐτῶν πρὸς μετατροπὴν τῆς σημασίας των, διότι ἐκ τῆς ταχύτητος αὐτοῦ προκύπτει ἐνίοτε παραδρομὴ τοῦ κονδυλίου καὶ ἐπομένως σύγχυσις, ἢ ἡ παραδοχὴ τῶν σιγλῶν, κατασκευασμάτων ἀναγκαίων μὲν εἰς τὴν κρυπτογραφίαν ἢ τὴν ἀρχαίαν σημειογραφίαν πρὶν τῆς εἰσαγωγῆς τῆς στενογραφίας, τὴν σήμερον δὲ προδιδόντων τὴν στενογραφίαν τοῦ στενογράφου καὶ τὴν ἀσάφειαν εἰς ἣν ὑποθέτει τὴν μέθοδόν του περιπίπτουσιν, πιστεύομεν ὅτι ἡ στενογραφία αὕτη ἢ πρὸ τεσσαρσέκονταετίας δημιουργηθεῖσα εἰς ξένῃν χώραν διὰ ξένους δὲν δυνατόν νὰ εἶναι ἡ μόνη ἀεὶ ἀλλήλος διὰ τὴν Ἑλλάδα.

27. Ἐκτὸς τῆς προφορικῆς διαδόσεως ἐν τῇ ἐλληνικῇ τοῦ συστήματος τοῦ Gabelsperger ἐφάνη ἐσχάτως ὀλιγοσέλιδόν τι φυλλάδιον ἐπιγεγραφομένον «Θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ στενογραφία μετὰ πινάκων . . . ὑπὸ I. δὲ Φ.» ἐν ᾧ ὁ συγγραφεὺς χρώμενος τρισὶν εὐθείαις ὅπως στενογραφῇ παραλείπει οὐχὶ πλέον φωνήεντα ἀλλὰ σύμφωνα ἅτινα εὐρίσκονται εἰς τὰς γραμμὰς καὶ εἰς ὀρισμένα· ἀπ' αὐτῶν ἀποστάσεις. Τὸ σύστημα τοῦτο, ὅπερ ἔλαβεν ἐκ γνωστοῦ, ὡς λέγει, ξένου συστήματος εἶναι μὲν εὐφρὲς καὶ συντομώτατον, ἀλλ' εἶναι ἐξ ἐκείνων ἅτινα γεννῶνται μετὰ ἐπιπόλαιον καὶ σκέψιν, χωρὶς νὰ ἔχωσι τὴν εὐτυχίαν νὰ πραγματοποιῶνται. Ἡ γραφὴ σημείων φωνηέντων μόνον καὶ ἐπὶ γραμμῶν ἢ ἐπὶ τοιαύτης ἢ τοιαύτης ἀποστάσεως ἀπ' αὐτῶν, ὅπως ταῦτα ἀποτελῶσι τοιαύτην ἢ τοιαύτην συλλαβὴν, ἢ λεπτοτέρα ἢ παχυτέρα γραφῇ αὐτῶν, ὅπως διὰ τῆς λεπτότητος ἢ παχύτητος σημειωθῇ τοῦτου ἢ ἐκείνου τοῦ συμφώνου ἢ σημασία, εἶναι ἐμπόδιον, τοσοῦτον μέγιστον εἰς τὴν

ταχυγραφικὴν σημείωσιν τοῦ πτερόεντος ἔπους ὥστε καὶ ἂν τις ἀπολαβῇ ἐπὶ χρόνον μακρότατον ἀμφιβάλλομεν ἂν θὰ κατορθώσῃ νὰ στενογραφῇ διὰ τοῦ συστήματος τοῦ κ. I. δὲ Φ. πολὺ περισσότερον ἂν θὰ κατορθώσῃ νὰ ἀναγινώσκῃ τὰ στενογραφημένα. Τοὺς λόγους δὲ τῆς δυσκολίας ταύτης ἀναφέραμεν ἀνωτέρω ἐν § 25.

28. Τὸ ἀξιολογώτερον τῶν στενογραφικῶν συστημάτων, ἅτινα κατ' ἡμᾶς ἀξιίζουν μείζοος προσοχῆς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, εἶναι τὸ τοῦ Γάλλου στενογράφου Senocq, οὗτινος αἱ πλεῖστοι ἐκδόσεις, τὸ μετὰλλιον τιμῆς (médaille d'honneur) δὲ ὁ δημιουργὸς αὐτοῦ ἔλαβεν, οἱ ἔπαινοι οἱ παρὰ πολλῶν σοφῶν Ἀκαδημιῶν καὶ ἐταιριῶν ἀπονεμηθέντες τούτῳ, μαρτυροῦσι τὴν ἐπιτυχίαν. Ἡ στενογραφία τοῦ Senocq βασίζεται ἐπὶ στοιχείων ἀναπτυσσομένων εὐκόλως τοῦ ἐπομένου ἐκ τοῦ προηγουμένου, χωρὶς ἡ χεὶρ νὰ σταθῇ ἢ νὰ ἐνδοιάτῃ, ὅταν ἀσκηθῇ, καὶ τοῦτο εἶναι ἡ φυσικωτέρα ὁδὸς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς στενογραφίας. Τὰ στοιχεῖα δὲ ταῦτα ἔχουσιν, ὅτι εἶναι τὸ οὐδιωδέστερον, κλίσιν ὁμοίαν τῆς συνήθους γραφῆς, ὅπερ συντέμνει πολὺ τὴν καταβλητέαν γύμνασιν πρὸς χρῆσιν τῆς τέχνης· διότι ἡ συνήθης γραφὴ περιέχει τὴν γύμνασιν ταύτην εἰς μέγαν βαθμόν.

29. Ἐπὶ τοῦ συστήματος τοῦ Senocq βασιζόμενοι ἐδημιουργήσαμεν κατὰ τὸ 1853 καὶ ἐξεδώκαμεν φυλλάδιον: *Πρακτικὴ στενογραφία* ἐπιγεγραφομένον, ὅπερ ἐστάλη εἰς Μόναχον ὑπὸ τοῦ πρώην ἡγεμόνος πρὸς ἐξέτασιν εἰς τινὰ στενογράφον, οὗτος, ἐξετάσας τὸ σύστημα, εὗρε μὲν ἐλλείψεις τινὰς ἐν αὐτῷ, οὐχ ἥτιον δὲ τὸ ἐπῆνεσεν ἐν γένει ὀνομάσας αὐτὸ original. Τὰς παρατηρήσεις τοῦ γερμανοῦ τούτου λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν μετερρύθμισαμεν αὐτὸ εἰς νέον σχεδὸν σύστημα καὶ ὑπεβάλαμεν εἰς τὴν τῶν Ὀλυμπίων πανδοσίαν ὡς σύγγραμμα τεχνικόν. Δημιουργηθὲν δὲ τὸ σύστημα κατὰ τὰς σκέψεις καὶ τὰς βάσεις τῆς μεθόδου τοῦ Senocq, περιέχει τὰ ἐξῆς πλεονεκτήματα: α'.) Ἐν γραμμίδιον ἀπλούστατον παριστᾷ μίαν συλλαβὴν· διότι τὸ ἐν ἄκρον αὐτοῦ ἐκφράζει τὸ σύμφωνον καὶ τὸ ἕτερον τὸ φωνήεν τῆς συλλαβῆς. β'.) Τὰ γράμματα εὐκόλως διακρίνονται· διότι τὰ μὲν σύμφωνα κατέχουσι τὰ ἄνω καὶ κάτω ἄκρα τῶν στενογραφικῶν σειρῶν, ἢ τὸ ἄνω ἄκρον τοῦ μεσαίου σώματος τῆς γραφῆς, τὰ δὲ φωνήεντα ἀποκλειστικῶς τὸ κάτω ἄκρον τοῦ μεσαίου σώματος τῆς

στενογραφικῆς σειρᾶς. Ἡ διάκρισις αὕτη εἶναι σπουδαιοτάτη· διότι ἐν τῇ παραχῇ του ὁ γράφων καὶ ἂν τροποποιήσῃ τι πάντοτε ὁμῶς ἢ θέσις τοῦ στοιχείου ὑποδοχῇ τὴν ἀνάγνωσιν, ὥς καὶ ἐν τῇ συνήθει γραφῇ δὲν δύνανται νὰ συγχυθῶσι γράμματα ἀνιούσαν ἢ κατιούσαν θέσιν ἔχοντα. γ.) Διὰ τῆς μεθόδου ταύτης ἡ παράλειψις τῶν φωνηέντων, ἢ τόσον ἀσπαστὴ πλείσταις τῶν ἀγγλικῶν, γερμανικῶν καὶ γαλλικῶν καὶ κατορθωτὴ, εἶναι περιττή. Ἡ ἑλληνικὴ γλῶττα, εὐφρωνος καὶ ὁμαλῆ, μὴ ὁμοιάζουσα τὴν πολυσύμφωνον καὶ στρυφνὴν αὐτῶν, ἐν οἷς ἴσως ἡ παράλειψις συγχωρεῖται, δὲν ἐπιτρέπει τὴν παράλειψιν τῶν φωνηέντων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἑλλην. γλῶττα ὥς ὁμαλωτέρα περιέχει ὀλιγώτερα στοιχεῖα φωνῶν καὶ διαρθρώσεων τῆς γαλλικῆς, δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν ὅτι τὸ σύστημα ἐστὶ εὐκολώτερον καὶ κομψότερον τοῦ τῆς γαλλικῆς τοῦ Senocq.

Φεῦ, ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ τῶν θνητῶν σαφὲς τεκμήριον τῶν φίλων καὶ γνώρισμα τῶν ἐνδομύχων φρονημάτων, ὅπως διαγινώσκῃ ἕκαστος τὸν ἀληθῆ φίλον καὶ τὸν μὴ τοιοῦτον. Δύο δὲ ρωνᾶς νὰ ἔχῃσι πάντες οἱ ἄνθρωποι, τὴν μὲν δικαίαν, τὴν δ' ὅπως ἔτυχεν· ὥστε ἡ φρονούσα τᾶδικα, νὰ ἐξελέγχηται ὑπὸ τῆς δικαίας, καὶ οὕτω οὐδέποτε θὰ ἡπατώμεθα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἡ θλίψις ἐγκεῖται εἰς τὸ βάθος τῶν ἡδονῶν τοῦ ἀνθρώπου· Ἡ φύσις προσαρτᾷ τὴν πικρίαν εἰς ἀπάσας τὰς ἡδονὰς τῆς· ὅταν δὲ ἀδυνατῇ νὰ ἀρνηθῇ ἡμῖν τὴν εὐδαιμονίαν, ὥς τελευταῖον τέχνασμα, ἀναμιγνύει ἐν αὐτῇ τὸν φόβον τῆς ἀπωλείας.

Ἡ ψυχὴ τῆς νεότητος ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῆς ὁρμῇ δοκιμάζει ἐξ ὅλων τῶν αἰσθημάτων, γεύεται,

ὥς ὁ παῖς, ἀδιακρίτως ἐξ ὅλων τῶν ποτηρίων, πικρῶν εἴτε ἡδέων, καὶ μόνον διὰ τῆς πείρας διδάσκεται νὰ διακρίνῃ ταῦτα.

CHATEAUBRIAND.

Ὁ συναισθανόμενος τὴν ἑαυτοῦ ἀξίαν οὐδέποτε ἀπηρσίζει νὰ ταπεινωθῇ ἀπέναντι τοῦ ὁμοίου του καὶ νὰ ἐπιδαφιλεύσῃ χαμερπεῖς κολακείας πρὸς ἀνθρώπους οὐδὲν ἄλλο ἔχοντας, ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, πλεονέκτημα, εἰ μὴ τὴν κοινωνικὴν αὐτῶν τάξιν καὶ τὸν πλοῦτον· πλεονέκτημα εὐτελὲς εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν κατ' ἀρετὴν ἀληθῶς πλεονεκτούντων, μέγα δὲ ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, ὅστις κάμπτει τὸ γόνυ πρὸ τῶν ἐνδυμάτων, τῶν παρασῆμων, τῶν τειλλήρων, καὶ ἤθελε πορευθῇ εὐχαρίστως νὰ χορεύσῃ ὑπὸ τὰ παράθιρα ἐνὸς πύθης, ἐὰν ὁ πύθης ἐκεῖνος τῷ ἔρριπτεν ἀργύριον.

Μωροὶ ἡμεῖς! χάριν ἐρωτικῆς τινος συνεντεύξεως, χάριν μικρᾶς διασκεδάσεως, ζητοῦμεν ἀείποτε νὰ γηράσκωμεν καὶ μεμφόμεθα τὸν χρόνον!

Εὐτυχὴς ὁ διασώζων ἐν τῷ γήρατι τὴν αἴσθησιν τῶν ἀλώων ἡδονῶν τῆς νεαρᾶς του ἡλικίας.

Οἱ μωροὶ ἔχουσι τὸ πλεονέκτημα νὰ κρίνωνται ἐν ἐλαχίστῳ χρόνῳ· ἐν ᾧ πρὸς ἐκτίμησιν τῆς εὐφυΐας ἀπαιτεῖται πολλάκις χρόνος πολὺς.

P. DE KOCK.

Ὁ ἔρως εἶναι οὐρανία εἰσπνοὴ τοῦ ἀέρος τοῦ παραδείσου.

Ἐὰν οὐδεὶς ὑπῆρχεν ὁ ἀγαπῶν, ὁ ἥλιος θὰ ἐσβέννυτο.

Τὸ ἀνώτερον σύμπτωμα τοῦ ἔρωτος εἶναι κατάνυξις ἐνίοτε σχεδὸν ἀφόρητος.

V. HUGO.

Οἱ πολλοὶ ἔναι μανιωμένο καὶ ὁρμητικὸ ποτάμι· Ἀλλὰ πότε;—ὅταν βρέχῃ.—Ἐπειτα;—Ἀγάλλια-γάλλια. Μ' ἡσυχία τὰ νερά του τὰ πατὰς [τὰ περιγιάλλια]

ΚΡΑΣΟΠΑΤΕΡΑΣ.